

ad Bevillingsveien kunde blive mig meddelt Tilladelse til at tage syge Kreaturer under Kur og Behandling. Det er ikke for, at jeg vil skaffe mig en Levevei deraf, da mine økonomiske Omstændigheder ere saaledes, at jeg kan leve dette foruden, men det er begrundet i, at her er en meget aaben Bebygning i denne Egn og meget faa Dyrleger, saa dersom vor Dyrleges — han bor 1½ Mil herfra — Præcis er optagen, saa er her ca. 4 Mil til nærmeste Dyrlege, saa Hjælpen fra ham som oftest vil komme for sent, og Dyret prisgivet til Dødens Bytte. Af denne Grund have saa Mange søgt til mig om Hjælp, og jeg har ydet Hjælp i næsten alle mulige Sygdomstilfælde; ja, det har ofte truffet, at der har været Uger, hvor jeg ikke har været hjemme en eneste Dag tilende. Der har ogsaa været Tilfælde, hvor den examinerede Dyrlege har taget mig med paa Raad ved Behandlingen af vanskelige Sygdomstilfælde. Endvidere kan tilføjes, at vor Amts-Distrikts-Dyrlege har begjært af mig 5 (fem) Kroner for hvert Sygebesøg, jeg gjør til 1ste Januar 1882, og det bliver ikke saa faa fem Kroner, han af mig faar udbetalt for November og December Maaned d. N., som vor Afford gjælder; men dette kan paa ingen Maade gaa for mig, thi som oftest maa jeg betale de 5 Kroner eller det Meste deraf af min egenomme, især hvor mit Besøg har gjældt en fattig Mand's Kreaturer. At det ikke er i nogen ringe Omfreds, man benytter min Hjælp, skal jeg tillade mig at oplyse ved at henvise til vedlagte Bilag, som medfølger Andragendet, og hvoraf vil ses, at jeg, foruden at være anbefalet af mange private Mænd, hvoraf nogle med Kreaturbesætning paa indtil 150 Stykker pr. Gaard, tillige er anbefalet af 7 (syv) Sogneraader.

Jeg er 46 Aar gammel og har stadig fra Barndommen af levet paa Landet og beskæftiget mig med Kreaturernes Nøgt og Pleie, og navnlig har jeg i de sidste 20 Aar ved Selvfundium og Behandling af syge Kreaturer erhvervet mig et saadant Kjendskab saavel i Sygdoms- som Rastnings- tilfælde, at der næsten aldrig er døet et Kreatur, som har været under min Behandling og Pleie, og dog har jeg behandlet flere Hundrede for flere forskellige Slags Sygdomme.

Jeg forpligter mig til, hvis der skulde vise sig Epidemi eller farlige, smitsomme Sygdomme, da uopholdelig at give Anmeldelse til den i Amtet ansatte Distriktsdyrlege eller nærmeste Dyrighed.

Jeg indgav i Foraaret et Andragende af 3die Februar, indgivet den 5te Marts, til Indenrigsministeriet, men fik Afslag. Min Begjæring til det meget ærede Folkething er derfor, at der kunde forundes mig Ret til mod billig Betaling at maatte tage syge Dyr under Kur og Behandling; og at dette mit Andragende maatte blive bevilget."

Da der saaves grundlovmæssig Hjemmel for Administrationen til at meddele Bevillinger som den omspurgte (jfr. Folkethingstidenden for 1880—81 Sp. 5695), gjør Udvalget i den Henseende ingen Indstilling, men skal dog foreslaa Andragendet henvist til Indenrigsministeriet for at foranledige en fornyet Overveielse af Spørgsmaalet om en Forandring i den paagjældende Lovgivning.

S. Andragende fra Hans Hansen Pedersen søn i Sønderho paa Fjand, indeholdende en Besværing angaaende et i Andragendet og dets Bilag omhandlet Forhold. (Indbragt den 13de December 1881 ved Folkethingsmændene for Ribe Amts 2den Valgkreds, Svind).

Andragendet er saalydende:

Herved tillader jeg mig allererbødigt at henvende mig til den høie Rigsdag med Bøn om, at medfølgende Papirer maa blive undersøgte.

De vedrøre en Sag, jeg har ført med Konsul Poul Hansen i Kjøbenhavn, og med denne Sag har jeg arbejdet siden 1871.

Det, jeg jærlig besværer mig over, er, at jeg ikke har kunnet faae alle de Dokumenter, jeg har villet bearbejde min Sag med, fremlagte i Retten, og at jeg ikke selv har kunnet blive afhørt i Retten og heller ikke der har kunnet erholde Tilladelse til at tilspørge Sikstævner Th. S. Thsen betreffende min Sag.

Jeg havde fri Proces i Sagen ved Sø- og Handelsretten. Det Indlæg, som af P. Hansens Sagfører, der blev udarbejdet mod mig, havde jeg ihænde saa kort Tid, at jeg umulig kunde faae Tid til før Dommen faldt, at udarbejde et Indlæg derimod, hvilket maatte anses saa meget mere nødvendigt, som Indlægget imod mig ikke indeholdt nogen sand Fremstilling af Tingene.

Det Indlæg, min beskikkede Sagfører skrev, fik jeg slet ikke at se.

Efter at have tabt Sagen for Sø- og Handelsretten, vilde jeg søge fri Proces til Sagens Fortsættelse; men Paategning paa min Ansøgning herom blev mig neget paa Fjand Birks Kontor gjentaagne Gange i Juni og Juli 1877.